

[Per Hækkerup.]

sted hen. Det er interessant, at de to ærede ordførere fra oppositionspartierne gjorde tjenesten i Bonn til det, der skulle diskuteres her i dag. Det har netop ingen særlig interesse, for den har ikke noget direkte med sagen at gøre. De relevante forhold, de forhold, der ligger bag spionageaktionens iværksættelse, ligger forud for udsendelsen til Bonn.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. Henry Christensen — jeg tror, det var det ærede medlem, der sagde, at det fremgik jo af forespørgslens ordlyd, at den sigtede til Bonn-udsendelsen — at det gør den ikke. Forespørgslens ordlyd er — det må jeg have lov til at gentage, selv om det måske kan trætte —:

„Hvad kan regeringen oplyse om answeret og baggrunden for den tjenstlige placering af legationsråd Einar Blechingberg og navnlig af hans udsendelse i sommeren 1956 som handelsrådgiver til ambassaden i Bonn?“

Det er begge problemer, det er både denne sendelse, som direkte har forbindelse med eller tilknytning til den spionagesag, der blev opdaget, og det er alt det, der ligger bagved, og som må tages med i bedømmelsen, ja, ikke bare må tages med i, men er afgørende for bedømmelsen.

Må jeg endelig sige, at mig forekommer det, at de to ærede ordførere i deres ordvalg har fraveget det princip, at man naturligvis kun kan lægge vægt på de forhold, der var kendt på det tidspunkt, da udnævnelsen blev foretaget. Når det ærede medlem hr. Ninn-Hansen f. eks. sagde, at den højtærede statsminister udsendte en drikkædlig, bedragerisk og karakterløs embedsmand til Bonn, så er det en udtalelse, han kan fremsætte i dag, men jeg tvivler meget om, at det ærede medlem ville have fremsat den udtalelse i 1956. Men kunne han ikke fremsætte den i 1956, så er det ikke en, om jeg så må sige, rimelig argumentationsmåde at anvende i dag om det, statsministeren gjorde, nemlig at udsende denne tjenestemand. Statsministeren udsendte ikke efter sin bedste overbevisning en drikkædlig, bedragerisk og karakterløs embedsmand, men det sagde det ærede medlem hr. Ninn-Hansen at han gjorde. Det er at benytte

sig af en viden, man har i dag, og forvente, at vi andre ligesom ubevidst bygger videre på denne viden. Og det gælder ikke blot den bemærkning, det gælder også adskillige af de andre bemærkninger, de ærede medlemmer gjorde.

Jeg vil derfor slutte med at sige, at jeg synes, at denne sag i al sin tristhed — og det er en bedrøvelig sag, det er ingen af os i tvivl om — nu burde tages til efterretning med de oplysninger, der foreligger her. Statsministeren har taget sit ansvar. Jeg håber stadig, at andre tager deres tilsvarende ansvar for det, de har answeret for, og jeg mener, at vi her i tinget kan tage sagen til efterretning med det, der nu foreligger oplyst.

Henry Christensen: Jeg vil gerne allerførst i anledning af de seneste bemærkninger, også den højtærede statsministers slutbemærkninger, sige et par ting om grundlaget for folketingets debat, spørgsmålet om ansvar m. m.

Det er nu engang således — sådan har det vist altid været i dansk parlamentarisk historie — at den, folketinget har at holde sig til, den, folketinget kan rette sin kritik imod, den, folketinget kan forlange skal stå til ansvar, kun kan være og vel også altid har været den aktuelle indehaver af en afgørende og ansvarlig ministerpost, og derfor forstår jeg ikke, at man nu vil forsøge at bebrejde os meget stærkt, at vi vil drøfte og vurdere dette problem. Man kan diskutere, hvorvidt man er enig med os i disse vurderinger eller ej. Men medmindre man vil sige: ja men derudover er der spørgsmålet om, hvorvidt der også skulle være grundlag for at rejse en rigsretssag el. lign., kan jeg ikke se andet, end at vi handler korrekt, og jeg vil gerne tilbagevise de bebrejdelser, der er rettet mod os i den anledning. Så må det være helt parlamentarisk korrekt og nødvendigt at debattere answeret hos nuværende, aktuelle indehavere af de pågældende ministerposter. Andet og mere kan der vel ikke ligge i, men præcis det må der netop også ligge i, at man siger, at man tager answeret for de handlinger, der er begået, eller de undladelser, der har fundet sted.

Når vi skal føre debatten videre, må vi klare én ting til. Det er ikke tilstrækkeligt